

Rebecca Johnson

Julinka

malá

zverolekárka

JASLIČKY
NA FARMĚ

FRAGMENT

Julinka malá zverolekárka

Jasličky na farme

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Rebecca Johnson

Julinka malá zverolekárka – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Rebecca Johnson

Julinka malá zverolekárka

JASLIČKY NA FARME

Ilustrácie Kyla May

F FRAGMENT

*Venujem Megan, ktorá sa so mnou v detstve
veľmi rada hrávala na obchod so zvieratami.*

R. J.

Ahoj!
Volám sa Júlia, mám desať rokov
a som skoro zverolekárka.

Stavím sa, že sa práve v duchu pýtate, ako môže
byť desaťročná dievča skoro zverolekárka.

Je to však celkom jednoduché: moja mama je
zverolekárka, a tak sledujem, ako pracuje, a stále
jej pomáham. Verte mi, nie je to vôbec ťažké.

Zverolekári majú radi jar

Ráno som sa zobudila veľmi skoro. Moja najlepšia kamarátka Zuzka u nás zostala na noc, aby sme mohli s mojou mamičkou vyraziť ráno čo najskôr. Mama teraz často jazdí po okolí, pretože je jar a veľa zvierat má mláďatá, ktoré musí niekto prehliadnuť.

Na prvom mieste dnešného zoznamu má farmu Novákovcov, kde býva naša kamarátka Miška. Mamina k nim teraz bude jazdiť veľmi často, lebo všetky ich kravy sa čoskoro otelia a niektoré z nich budú potrebovať našu pomoc, najmä tie, ktoré budú rodiť prvý raz.

Zuzka a ja môžeme zostať na farme celý týždeň, pretože máme prázdniny. Ide s nami aj môj malý brat Adam, lebo Miška má bračeka, ktorý je rovnako starý ako on a presne ako Adam zbožňuje dinosaury. Ach jaj!

Som si istá, že ujo Novák bude veľmi rád, že ma bude mať poruke celý týždeň. Vie, čo všetko ako zverolekárka dokážem, a navyše budem na všetko dohliadať, kým mama navštívi iných pacientov.

„Julinka, už ste pripravené?“
zaklopala mama na dvere.

„Zuzka, už by si mala vstávať.“

Štuchla som do kamarátky nohou a usilovala som sa zavrieť svoju preplnenú zverolekársku tašku. V skutočnosti je to otcov rybársky kufrík, ale určite mu nebude prekážať, že som si ho požičala. Zuzka spala

na matraci vedľa mojej postele. Videla som z nej iba jej blond vlasy vytrčajúce zo spacieho vaku. Jej matrac bol obklopený najrozmanitejšími vecami, ktoré som večer musela odsunúť, aby som pre ňu na podlahe urobila miesto. Potom som si všimla, že blízko Zuzkinej hlavy leží pinzeta, a vložila som ju do svojej tašky.

Zuzka sa posadila a s rozospatým úsmevom si z očí odhrnula prameň vlasov. Vyzerala, akoby práve strávila najmenej hodinu v kúpeľni. Jej ružový kufrík s kvietkami stál pri dverách a na ňom ležala starostlivo poskladaná kôpka oblečenia. Ako to len to dievča dokáže?

Rýchlo sme sa obliekli a na raňajky sme zhtli trochu cereálií. Mama s otcom zatiaľ nakladali do auta všetky zverolekárske potreby. Ocko

sa s Adamom dohadoval o tom, koľko škatúl s dinosaurami si Adam vezme so sebou. Prekízla som popri nich a uložila som do kufra svoju zverolekársku tašku a Zuzkin kufor.

„Ty si neberieš nijaké oblečenie?“ spýtala sa Zuzka.

„Preboha!“ Uháňala som naspäť do domu a schmatla som rifle, košeľu, zopár nohavičiek a zubnú kefku. S vecami v náručí som sa hnala dolu schodmi, pretože som nemala čas hľadať tašku.

Dobehla som dolu vo chvíli, keď sa otec chystal zatvoriť kufor auta, a rýchlo som doň hodila svoje veci. Ocinkové oči spočinuli najskôr na kefke, ktorá pristála medzi dinosaurami, potom na mne. Ocko pokrútil hlavou, no vtom si všimol moju zverolekársku tašku.

„Počkať!“ povedal. „Nie je to môj...“

„Nasadať, Julinka,“ zvolala mama z predného sedadla. „Už musíme vyraziť.“

Pozrela som sa na ocka a pokrčila som plecami. Vzdychol a zatvoril kufor.

Zamávali sme mu na rozlúčku a vydali sa na cestu. Tieto prázdniny budú skvelým zverolekárskeým tréningom! Otvorila som svoj zápisník. Vopred som si pripravila zoznam všetkých zvierat, ktoré žijú u Novákovcov.

Zvieratá Novákovcov:

- veľa kráv
- výstavný býk
- asi 30 oviec
- sliepky
- kačice
- perličky (vyzerajú ako sliepky, len sú oveľa hlučnejšie)
- 2 obrovské prasatá
- 3 ovčiarске psy
- 1 mačka (Trhačka)
- 2 kone (Blesk a Čert)

Keď sme prišli na farmu, Miškin brat Jurko už na nás čakal pri bráne. Na oba jej stĺpiky postavil plastové tyranosaurusy. Adam sa rozosmial a začal mávať svojím triceratopsom. Našťastie mamička zastavila auto a dovolila mu vystúpiť. Ak sa tých dvoch nejako nezbavíme, bude to poriadne dlhý týždeň!

Keď sme prišli až k domu, zbadala som Mišku. Opierala sa o ohradu

a rozprávala sa s otcom, ktorý sa práve díval na veľkú čierno-bielu kravu. Bolo na nej jasne vidieť, že čoskoro bude mať teliatko.

„Už to onedlho bude,“ povedala mama, keď sme prišli až k nim.

„To určite bude,“ pritakal ujo Novák a pohladil kravu po hladkej srsti. „Len dúfam, že všetko dobre dopadne, predsa len je to jej prvé teľa.“

Pán Novák svoje kravy zbožňuje. Práve táto krava, ktorá sa volá Bella, získala už veľa cien na všelijakých výstavách. To znamená, že jej teľatá budú veľmi cenné.

„Jednej z našich oviec sa v noci narodili trojčatá!“ oznámila nám Miška nadšene. „Sú v stodole. Podťe sa na ne podívať.“

„Tri jahniatka!“ potešila som sa. „Na tie sa pozriem veľmi rada.“

„Nemali by sme si najskôr vybrať veci z auta?“ spýtala sa Zuzka.

„Môžete si ich vziať aj neskôr,“ usmiala sa mamina. „Idem teraz ku kravám pomôcť pánovi Novákovi s postrekom a tiež musím skontrolovať tie jahňatá, takže máte kopu času.“

„Prečo bude tvoja mama striekať kravy?“ spýtala sa Zuzka zadychčane, keď sme uháňali k stodole. „V noci predsa pršalo, tak ich hádam nemusí umývať.“

Miška a ja sme zastali, pretože keď človek beží, nemôže sa poriadne smiať.

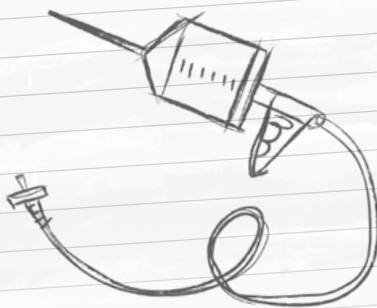
„Zuzi, ona ich nebude umývať, chce im dať odčervovací postrek. Robila som to s ňou už veľa rás.“

Ešte že som mala v zadnom vrecku zastrčený svoj zápisník. Zverolekári musia byť pripravení na všetko. Vytiahla som ho a nalistovala som

obrázok, ktorý som si pred časom nakreslila.

„Týmto im podajú odčervovaciu látku. Musia dohliadnuť na to, aby ju dostali úplne všetky kravy a každá rovnaké množstvo.“

Odčervovacia pištoľ

„Fuj, to je odporné! Len si predstav, že ti niekto do krku napchá takúto hadičku. Ešte že nám mama dáva všetky lieky s kúskom čokolády.“

„Aj to musí zverolekár vedieť,“ zasmiala som sa.

„No, je pravda, že by som radšej bola ten zverolekár, ako tá krava,“ chichotala sa Miška.

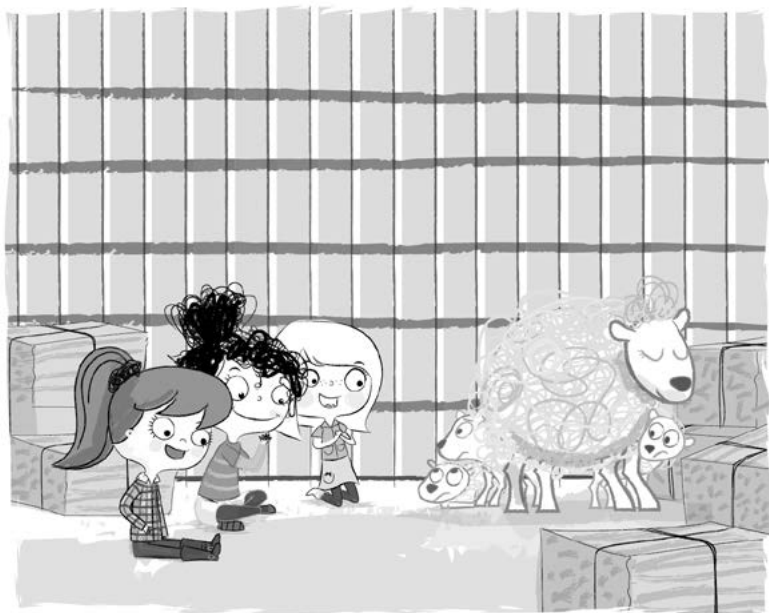

Zverolekári radi pomáhajú aj ľuďom

Všetky zvieratá sú krásne. To už viem, ale tie tri jahniatka, ktoré sa v stodole chúlili k svojej mame, boli určite to *najrozkošnejšie*, čo som kedy videla. Boli maličké, snehobiele a mali ružové drobulinké ňufáčiky.

Všetky tri sme ticho sedeli na zemi a pozorovali ich.

„Ich mama asi nezvládne nakrmiť všetky, takže im budeme dávať umelú výživu fľaštičkou,“ vysvetlila nám Miška. „Spočiatku je to zábava, no čoskoro to človeka začne nudiť. Dost' dlho trvá, kým sa namieša všetko mlieko.“

„Ja to budem robiť!“ vyhrkla som.
„Spravím to každý deň! Mňa to baviť
neprestane, určite nie.“

V tej chvíli za nami prišla mama
s ujom Novákom.

„Mami, budú tie jahniatka potrebovať
krmienie fľaštičkou? Môžem sa o to
postarať? Môžem si pripraviť rozvrh
a pomenovať ich a...“

„Nie tak rýchlo, Julinka. Najskôr sa na ne pozriem a potom pán Novák rozhodne, čo treba urobiť.“

Netrpezlivo som si žmolila prsty a dívala som sa, ako mamička opatrne berie do rúk jedno jahniatko za druhým. Má obrovské šťastie. Už sa neviem dočkať, keď budem skutočná zverolekárka.

„Toto z nich bude najslabšie,“ povedala mama a podala pánovi Novákovi najmenšie jahňa. „Už teraz vidno, že tie dve majú prevahu. Zatiaľ vyzerá dobre, no čoskoro začne zaostávať. Nemáte tu náhodou ovcu, ktorá porodila len jedno jahňa?“

„Žiaľ, táto rodila prvá,“ povedal pán Novák. „Ďalšie jahňatá sa narodí najskôr o týždeň.“

Otočila som sa k Zuzke a pošepky som jej vysvetľovala: „Občas, keď

nejaká ovca nedokáže nakrmiť svoje jahňa, môže ho kŕmiť iná ovečka s rovnako starým mláďaťom. Nie vždy sa však podarí, aby to nové jahňa prijala.“

Zuzka s ustaraným výrazom hladkala jahňa v náručí mojej mamy.

„Z toho Marta nebude mať radosť,“ poznamenal pán Novák. „Aj bez toho má tento týždeň na práci viac než dosť.“

Už som sa nedokázala dlhšie ovládať. „Ja tu predsa budem celý týždeň, ujo Novák,“ takmer som vykrikla. „Môžem si to vziať na starosť. Ved' som predsa skoro zverolekárka, však, mami? Stačí, ak mi povie, čo mám robiť, a ja...“

Pán Novák sa pozrel najprv na mamu a potom na mňa. Zdalo sa, že ho moje nadšenie trochu prekvapilo.

„O tom sa musíš porozprávať s tetou Martou, keď sa vráti z mesta. Uvidíš, či bude chcieť, aby si jej pomohla.“

„Dobre. Spýtam sa jej. Budem jej čo najviac pomáhať, sľubujem.“

Miška a Zuzka horlivo prikyvovali. Napriek tomu som mala pocit, že si to bude vyžadovať ešte trochu prehovárania.